

πως θέλων ἀπὸ τῆς χθρῆς διαρροίας τὸν στομάχον τῷ
 ὄξει ἀνακλήσασθαι. καὶ μετ' ὀλίγον παρέθηκε γλώσσης.
 οἱ δὲ χολαστικοὶ ἐπαράχθησαν. ὁ δὲ ξάνθος φησὶν, ἀί-
 στωπὲ ἢ τὸτο; μὴ ἴσπον σοι ἔβη καλὸν ἔβη χερσὸν, ἔκ
 ἴσπον σοι ἔβη σπαυρόν ἔβη χερσὸν. ὁ δὲ ἔφη, καὶ ἢ ἐστὶ
 χερσὸν γλώσσης; διὰ γλώσσης ἔχθρα, διαβολαί, μέμ-
 νησις, φθόνοι, ζηλοτυπία, καὶ πολέμων ἀφανισμοί,
 καὶ ἢ λέγω ^{τὰ} ποικίλα, ἔδέν ἐστὶ χερσὸν γλώσσης. διὰ γὰρ
 γλώσσης ^{αὐ} ποικίλοι ἀπάκοντο, καὶ ἴσ πονίαν ἐθάλην
 κατήνησαν. τίς δὲ τῶ ἀνακιδίων τῷ ξάνθῳ ἔφη,
 τὸτω εἰάν ἔ προσέχης, ἴσ μανίαν σε περιτρέσσι. οἷα
 γὰρ ἡ μορφή αὐτῆ, τοιάδε καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆ. αἰσω-
 πος ἔφη, σὺ μοι δοκῆς κακεντρέχεστος ἴναι, πρ-
 οξύνων δεσπόην κατ' οἴκετα, ὡς περιέρτος καὶ τὰ